

Nové vedení Filozofické fakulty je ve funkci 150 dní. Děkanka Eva Lehečková popisuje první kroky a kam směřují ty následující

Děkanka Eva Lehečková v rozhovoru popisuje své první kroky po nástupu do funkce, hodnotí současnou kondici fakulty a nastiňuje dlouhodobé plány a strategie svého kolegia.

Během prvních 23 dní od nástupu do funkce jste musela řešit těžkou personální otázku související se sexuálním obtěžováním, ráno po jejím zveřejnění v médiích vypukla válka na Ukrajině. Jaké to pro vás bylo?

Bylo to jako obvykle, Bůh se mým představám o začátku smál. Ale on byl vlastně takový začátek v několika ohledech dobrý – zaprvé jsme byli v kolegiu ještě plni sil, takže jsme zvládli reagovat rychle a snad i principiálně. Za druhé si myslím, že obě události, ač svou podstatou tak odlišné, měly stmelující efekt. V obou případech jsem dostávala velmi pěkné reakce kolegů a kolegyně, že jsou na postup naší fakulty hrdí.

Jakou nejdůležitější věc bylo třeba řešit bezprostředně po ruské invazi na Ukrajinu?

Pravdivá odpověď je taková, že bylo potřeba začít shromažďovat informace z úrovně univerzity i z ministerstva školství, co jsou naše legální možnosti pomoci a jak je ve fakultním prostředí nastavit. To pro mě bylo poučné, že krizové řízení si od nás žádá trpělivost zrovna ve chvíli, kdy chcete ihned pomáhat. Druhou, koncepční věcí bylo si ujasnit, co bude v této situaci náš úkol – rozhodli jsme se zaměřit na podporu studentů a zájemců o studium, na podporu výuky češtiny jako

cizího jazyka, na podporu výuky ukrajinštiny a na působení ve veřejném prostoru. Tyto priority můžeme úspěšně naplňovat jen díky nezištnému vkladu mnoha lidí z akademické obce i děkanátu, za což jim nepřestanu být vděčná.

Co jste se během prvních týdnů krize dozvěděla o fakultním společenství?

Že se můžeme opřít o mnoho společných hodnot. Že nadšený jednotlivec může podnítit další, aby se k němu připojili. Že je potřeba pečovat o psychické zdraví, protože začátek války, navíc po dvou letech pandemie, měl ochromující dopad na mnoho z nás.

Podařilo se vám už do nějaké míry navázat na plán, který jste pro fakultu měla, než jste nastoupila?

Svou pozici chápu tak, že jsem byla zvolena jako reformní děkanka usilující o prosazení změn, které fakulta potřebuje a o nichž ve fakultním prostředí mluvíme léta. Z tohoto důvodu věnuji, i přes různé akutní situace, hodně pozornosti všem systémovým změnám popsáním v mé koncepci. Často si u jejich promýšlení připomínám otázku, co je duch naší fakulty, esprit, kvůli němuž tu všichni působíme, o který v těch změnách nemáme přijít, ba naopak.

Na druhou stranu velká témata se připravují léta a mohou mít i slepé uličky, budit pocity ohrožení, přinášet nutnost vyjednávat kompromisy. V kolegiu proto chápeme jako stejně podstatná průběžná, dílčí zlepšení života na fakultě, ať jde o zpřehlednění fakultních webových stránek, metodiku pro pořadatele mezinárodních konferencí, jejichž počet na FF UK strmě roste, nebo postupné kroky v elektronizaci agend.

Během jara se ujasnila otázka, s jakým rozpočtem bude fakulta fungovat v nadcházejících letech, jaký je tedy stav a co to pro nás znamená?

Přesněji řečeno jsme si ujasnili, s jakým rozpočtem budeme nakládat letos, ale určitě jsme už schopni odhadnout vývoj v roce příštím. Zprávy to dobré nejsou, ale to už nejsou několik let. Pro nás to znamená, že fakulta není v ideální finanční kondici a beze změn ani nebude, reformní kroky jsou proto skutečně potřeba. Vzhledem k tomu, že takové změny trvají déle než čtyři měsíce a nemůže je dělat jeden člověk, i když je děkan, bude tato cesta prověřením našeho společenství a jeho schopnosti sebereflexe. Osobně věřím, že to tentokrát můžeme zvládnout.

Jaká větší témata nebo reformy FF UK jsou v běhu?

Nejdůležitější je navzájem propojená trojice nastavení kariérního řádu a hodnocení pracovníků, zavedení nového způsobu rozdělování prostředků pro katedry a ústavy a průběžná diskuse o rozumně nastavené struktuře a počtu studijních programů tak, abychom je byli schopni pokrýt personálně a zároveň učit rozumně, efektivně, i s oporou o zkušenosti z doby pandemie. Všechny tyto body se rozvíjejí paralelně, i když nejvíce pozornosti aktuálně má kariérní řád a hodnocení pracovníků, které začne na podzim.

Narazila jste při řízení fakulty na problém, který jste nečekala – případně zjistila, že něco bude nakonec snazší, než se zdálo?

O hodně snazší než před osmi lety, kdy jsem byla také součástí vedení fakulty, je vyhledávání výzkumných týmů, které mají skvělá témata a jsou připravené žádat o různé typy mezinárodních projektů. Těžké je pro mě narážet na vlastní limity – a tady je skvělá zpráva o mém kolegiu i fakultním aparátu, že se zatím vždycky našel někdo, kdo je vyrovnal svým talentem a přednostmi. S čím se trochu potýkám, je efektivní zvládání operativy, abych měla dost času na koncepční úkoly. To si chci promyslet přes léto a upravit od podzimu.

Kdybyste si mohla vybrat jedinou věc, na kterou byste se teď soustředila, co by to bylo?

I přes výše zmíněná velká témata, jež nás budou provázet v příštích letech, bych se teď chtěla soustředit na podporu vedení základních součástí – na vedoucí, zástupce, sekretářky a tajemníky. Vzhledem k současné struktuře naší fakulty jsou klíčovou úrovní, s níž musíme jako vedení úzce spolupracovat. Máme v kolegiu mnoho konkrétních podnětů, jak jim řízení kateder a ústavů usnadnit, a byla bych ráda, kdybychom je během příštího akademického roku uvedli do praxe.

Co vám v práci dělá největší radost?

Práce s férovými lidmi, kterým jde o věc, takových je fakulta plná a je radost s nimi něco vytvářet.